

SUCCULENTA

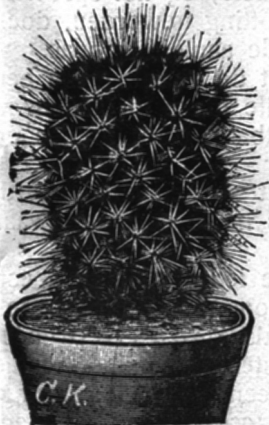
Orgaan van de Nederl. Ver. van Vetplantenverzamelaars.

Secretariaat : G. D. DUURSMA, B 185 HUIZUM bij Leeuwarden.

Mamillaria chapinensis.

Deze Mamillaria, waarvan wij hierbij een afbeelding geven, wordt in Schumann's Gesamt beschreibung der Kakteen en ook in het Handboek van Schelle niet genoemd. Zij is met *M. Eichlami* verwant aan *M. Karwinskiana* en *M. mutabilis*, en behoort dus gerangschikt in de klasse der veeltepeligen (Polyedrae).

Mam. chapinensis. Eichlam et Quehl. werd door eertgenoomden auteur in 1908 gevonden langs de beschaduwde bergwegen van Guatemala; vandaar ook, dat zij bij ons liefst eenigszins beschaduwde staan wil en dan veel beter groeit dan in de volle zon.

De cylinder tot knotsvormige planten worden ongeveer 30 cM. hoog en 10 cM. dik, en vormen door, de vele spruiten welke in de onderste oksels ontstaan, groote onregelmatige klompen. De hogere oksels zijn geheel met helderwitte wol gevuld, zoodat de tepels aan den er soms in verschuilen. De op den top der kegelvormige tepels zich bevindende areolen zijn meest met 8 straalsgewijze horizontaal afstaande randstekels bezet, terwijl in den regel één (soms 2 of 3) 7 cM. lange hoornachtige, witte middelstekels met roodachtig-bruine spits aanwezig is.

Door de groote neiging tot het vormen van uitlopers ontwikkelen zich zelden bloemen. De kroonbladen zijn geelachtig met rood- of bruinachtigen middelstreep en eindigen in een fijnen spits. Zij duren eenige dagen, doch zijn alleen bij volle zon geopend, en worden gevolgd door de 2 1/2 cM. groote buikige vruchten, welke vele kleine zaden bevatten,

Eigenaardig is het, dat deze Mamillaria zeer rijk is aan melksap, hetwelk bij de minste verwonding druppelsgewijze op de plant te voorschijn komt. Bij het afnemen van stekken moet men de wonden daarom direct met fijn houtskoolpoeder bestrooien. G. D. D.

Eenige voorloopige opmerkingen betreffende *Cristata* en *Monstruosa* vormen bij de Succulenten.

Het is nog steeds een open vraag wat de oorzaak is van het ontstaan der zoogenaamde *Cristata* (Hanekam) en *Monstruosa* (Rots) vormen bij de planten en meestal wordt die oorzaak aan verwonding of aan ziekelijke aandoeningen toegeschreven.

Tot nu toe is het nog niet gelukt deze verwondering barenden vergroeiingen expresselijk in het leven te roepen zoodat zij in onbekende omstandigheden hun oorsprong vinden.

Waar nu bij de Cactussen en verdere Vetplanten deze misvormingen veel vaker, dan bij andere vertegenwoordigers van het plantenrijk, gevonden worden is het niet van belang ontbloomt om eens na te gaan wat over dit onderwerp bekend is.

Vooraf ga het relaas van een proef door mij genomen met het doel, kunstmatig misvorming te verwekken.

In 1917 had ik een aantal Echinopsisplanten zonder naam en omdat die planten daarom toch geen waarde voor mij hadden heb ik met dit twaalfstal eens geprobeerd of het mogelijk was Cristata-vormen te maken.

Bij sommigen gaf ik een kruissnede midden in het vegetatie (groei) punt in de hoop de cellen ter plaatse te verwonden en al de andere werden, met hetzelfde doel, eigenlijk min of meer mishandeld.

Hetzij dat ik met een dikken spijker het hart verwondde, met een mes er luk raak eenig sneden in kerfde of de kop er afsneed en dan zout of bijtende stoffen er op bracht, aan iedere plant werden beledigingen toegebracht.

Een paar dagen ongesteldheid waren echter voldoende om de observaties in de war te brengen, daar door verplaatsing der planten de toegepaste behandeling niet meer juist was na te gaan, terwijl op twee na het geheele dozijn door rotting te gronde ging.

Misschien is er wel gedurende mijn afwezigheid, bij het sproeien, vocht in de wonden gekomen en oorzaak der rotting geworden, doch het kan evengoed zijn dat de bewerking zelve de aanleiding was.

Van de 2 planten die over zijn is no. 1 tot de vorming van een groot aantal normale spruiten overgegaan, die alle thans in blakenden welstand, op de oude, door hen bijna onzichtbare, plant prijken en die deels van eigen wortels voorzien zijn.

Wat van de oude stengel te zien komt bestaat uit een verkommerd, een paar cm. dik gedeelte dat voor zoover als na te gaan is, zwaar verkurkt is.

No 2 vormde 3 aaneengegroeide koppen, die ieder voor zich een min of meer duidelijke "Verbänderung" vertoonden, den „cristata" vorm dus schenen aangenomen te hebben ; als of zij er op geënt waren, groeiden de 3 klompen boven uit den stengel en juist zoals bij enting is er waar stam en koppen elkaar raken een zwakke insnoering.

Tot verleden jaar (1921) bleef de abnormale groeiwijze behouden, hoewel, toen reeds, teekenen aanwezig waren die er op wezen dat een en ander spoedig zou veranderen en inderdaad heeft, terwijl ik dit schrijf, de wijziging plaats gehad.

Ieder der koppen is door den nieuw-groei van dit jaar een weinig gerekt, zoodat zich nu uit het ééns verbonden, drie-deelige geheel een drietal vrije, normale spruiten heeft ontwikkeld.

Hoewel dus feitelijk slechts negatieve gevolgen bereikt zijn, heeft toch 1 plant, door -kunstmatige bewerking, den Cristata vorm aangenomen, zij het dan ook tijdelijk.

Het valt zeer te betreuren, dat het mij, zooals ik reeds mededeelde niet mogelijk is na te gaan, op welke wijze deze plant werd „bewerkt" daar het niet onmogelijk zou zijn dat een voortzetting of meer intensieve toepassing dier bewerking blijvend effect zou hebben.

Als tegenhanger de geschiedenis van een andere plant die een echte „hanekam" vormde.

Voor een paar jaar had de heer de Sm. te V. onder zijn collectie een plant, welke hij noch ik konden determineeren, van ongeveer 1.20

M. hoog, met zeer dikken, gladden geelachtigen stam, of lieverstengel, van plm. 10 à 12 cM. doorsnede.

Dit veel vertakte gewas droeg een massa, eveneens gladde takken, elk aan de uiteinden voorzien van een kroontje van kleine langwerpige bladeren, en die in den nazomer met een trosje, rose-witte, kleine bloemen bloeiden.

In 1921 ging deze plant over in het bezit van een onzer vroegere leden, de heer H., alhier, die haar in den vollen grond plantte en nu gebeurde het dat door een, mij onbekenden, oorzaak de stengel brak.

Het topgedeelte dat toch nog een kleine boom geleek, werd gestekt, wortelde en groeide dapper verder, zoodat dit onze belangstelling niet verder behoeft.

Anders verging het de achtergebleven stomp die plm. 15 cM. hoog was; en die nadat de wond was opgedroogd een klein aantal normale scheuten ontwikkelde, doch boven 'uit den rand ontstond een prachtige Cristata-vorming, 12 á 15 cM. breed, met niet meer dan ruim 14 cM. dikte, welke krachtig groeide.

Wat tenslotte het lot dezer plant is geweest weet ik niet en dat doet er, voor het oogenblik, ook minder toe, daar het genoeg is dat hier een werkelijke „Verbänderung”, om zoo te zeggen, onder mijn oogen plaats greep, zoodat de oorzaken in dit geval duidelijk zijn na te gaan, en dan ook door mij in het vervolg van dit artikel zullen besproken worden, waarbij ik het hierbedoelde individu als de “gebroken plant” zal aanduiden.

Echter, dit zij vooraf reeds meegedeeld, het zou verkeerd zijn de oorzaak alléén in het breken te zoeken, daar bij mij meerdere Succulenten eveneens gebroken zijn, doch dan onveranderlijk, uit het overgebleven stengelgedeelte, normale scheuten ontwikkelden.

Hoewel ik vooronderstel dat zulks voldoende bekend is wil ik, voor te eindigen, nog even daarop wijzen, dat zich vaak uit Cristata- en Monstruosa-vormen, normale takken ontwikkelen, ik zag die herhaaldelijk o.a., bij *Cereus peruvianus monstr.*; *Opuntia cylindrica crist.* en *Echeveria clavifolia crist.*

J. J. VERBEEK WOLUHUY'S

's GRAVENHAGE Juni 1922.

Aloë variegata. L.

Een onzer leden zond ons een stekje van bovengenoemde plant, met verzoek daarvan den naam en eenige bijzonderheden te willen opgeven.

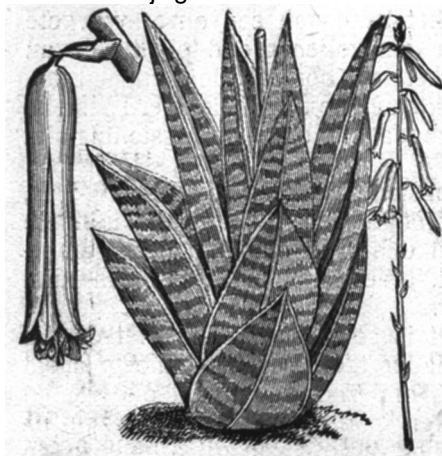
Hoewel wij in no. 9 van 3 September 1920 een artikeltje aan deze dankbare Aloë soort wijdden, meenden wij toch goed te doen met nog eens op deze plant terug te komen, onder de nieuwe leden-zullen er velen zijn, die bovengenoemd nummer niet bezitten en ook wel iets aangaande deze Aloë willen weten. Ook zullen er waarschijnlijk wel zijn, die deze plant bezitten doch den naam er van niet kennen, wat zeer goed mogelijk is, daar Aloë variegata, ook bij gewone liefhebbers vrij algemeen wordt aangetroffen, die zich om geen namen bekommeren, en alles met den naam „Cactus” bestempelen.

Daar de heer Jansen te 'sHage zoo bereidwillig was ons een cliché van Aloë variegata, af te staan, kunnen wij bij dit artikeltje tevens een afbeelding plaatsen, zoodat die liefhebbers, welke deze plant bezitten, haar oogenblikkelijk zullen herkennen.

Aloë variegata is afkomstig uit het noordwesten van de Kaapkolonie

en werd in 1701 voor het eerst door Willem Adriaan van der Stel zoon van gouverneur Simon van der Stel, naar den Amsterdamschen Hortus overgebracht.

Is de plant volwassen, dan ontwikkelt zich uit het hart een bloemstengel die tot 30 cM. lang wordt en van Januari tot Maart prijkt met tallooze vrij groote fraai rood oranje kleurige bloemen.

In verband met den winterbloeitijd moet de behandeling van *A. variegata* of „Tijgeraloe” zooals zij wel eens genoemd wordt, iets anders zijn dan die der meeste andere vetplanten. 's Zomers moet zij niet te warm en vooral niet in de felle zon staan. Bij voorkeur geve men ze dan een half beschaduwde plaatsje buiten in den tuin, waar ze van de morgen en avondzon kan profiteeren. Begin Sept. wordt zij binnengebracht, zoo dicht mogelijk bij het glas, terwijl dan geleidelijk weer water gegeven wordt. Als grondsoort geve men goede blad-aarde, vermengd met wat oude klei.

De vermeerdering geschiedt gemakkelijk door jonge uitloopers die ontstaan, zoodat de pot volgeworteld is. Is het ons er om te doen jonge plantjes voor de vermeerdering te kweken, dan moeten wij de uitloopers niet alle van de oude plant afnemen, doch haar steeds één laten behouden, daar zich anders niet spoedig weer nieuwe uitloopers vormen.

G. D. D.

Aan de Leden.

Voor eenigen tijd heeft onze Voorzitter in „Succulenta” een oproep geplaatst, aan de leden in Den Haag en omstreken, om te geraken tot een kring 's Gravenhage.

Ik heb daarmede direct instemming betuigd en ben dezer dagen den Voorzitter gaan bezoeken om te vernemen hoe het met deze zaak stond doch moest tot mijn verbazing hooren dat er tot heden te weinig blijken van instemming ingekomen waren, om iets te ondernemen.

Is er dan zóó weinig belangstelling onder onze leden?

Ik geloof het niet en houd meer rekening met een verzuim.

Ik heb kunnen bewerken dat het plan voorloopig nog niet opgegeven wordt, zoodat zij die er iets voor voelen daarvan alsnog mededeeling kunnen doen aan den heer Verbeek Wolthuys.

Indien nu spoedig meerderen daartoe overgaan dan kan een voorloopige samenkomst plaats hebben en alle plannen enz. kunnen daarbij eens te samen besproken worden en dit durf ik nu al wel te verklappen er zijn daaronder hoogst sympathieke en interessante.

Zelfs zou het niet onmogelijk zijn dat er in de eerste helft van Augustus a.s. een vergadering zou kunnen worden gehouden, waarbij het geheele bestuur tegenwoordig zou zijn.

Het ligt nu slechts aan onszelven of een hechter band tusschen Bestuur en Leden gevormd zal worden.

„Eendracht maakt macht”, welnu als allen meewerken dan zal ons land als weleer, ten tijde van Adr. van der Stel, toen de Europeesche

Botanische tuinen, bijna zonder uitzondering voor het verkrijgen van Succulenten op Nederland waren aangewezen, zijn plaats aan het hoofd der Succulenten-beweging weer innemen en van *Den Haag uit begint dan de Victorie*.

's GRAVENHAGE, 19 Juni 1922.

C. P. VAN DE GRAAF, Elandstraat 14.

N.B. Evenals de heer Verbeek Wolthuys stel ik gaarne mijn collectie ter bezichtiging, en een stekje voor eerstbeginnenden is ook wel gratis verkrijgbaar.

Op den Uitkijk.

Monatsschrift fur Kakteenkunde, het orgaan van den „Deutschen Kakteen Gesellschaft“, geeft in haar April en Meinummer o.a. een mooi artikel over de kultuur der Mesembrianthemums, waarbij achtereenvolgens de vermeerdering door zaad en door stekken, de verdere verzorging der jonge planten en haar dierlijke vijanden en ziekten uitvoerig behandeld worden.

In het Meinummer geeft Dr. Vaupel bij een mooi portret, verder een levensbeschrijving van den op 22 Febr. in den ouderdom van 73 jaar overleden Leopold Quehl, een der medeoprichters van den D. K. G. Hij was een groot kenner van Cacteen en schreef in het *Monatsschrift* vele lezenswaardige artikelen. De bekende en mooie *Echinocactus Quehlianus* Ferd. Haage werd naar hem genoemd.

Nordisk. Kaktus Tidsskrift. Het Meinummer geeft, behalve een paar geïllustreerde artikels, een statistiek der Cactussoorten, waaraan wij het volgende lijstje ontleenen van de soorten welke Dr. Schumann in 1903 kende: *Ariocarpus* 4, *Cephalocereus* 5, *Cereus* 149, *Echinocactus* 164, *Echinocereus* 39, *Echinopsis* 19, *Euchyllum* 1, *Hariota* 2, *Leuchtenbergia* 1, *Maihuenia* 3, *Mamillaria* 105, *Melocactus* 15, *Nopalea* 5, *Opuntia* 145, *Pereskia* 12, *Pelecyphora* 2, *Pfeiffera* 1, *Phyllocactus* 15, *Pilocereus* 26, *Pterocactus* 1, *Rhipsalis* 55, totaal 769 soorten,

Het Huis vol Bloemen. Onder deze rubriek geeft de heer A. J. v. Laren, de bekende Amsterdamsche Hortulanus elke week in het Handelsblad een populair artikeltje over de een of andere mooie kamerplant. Gelukkig worden de Cactussen niet vergeten ! Over de *Lidcactus* (*Epiphyllum*), *Bladcactussen* (*Phyllo's*) en *Echinocactus minusculus* verschenen resp. 4 Febr., 8 April en 20 Mei aardige opstellen, versierd met goedgelijkende pteekeningen. Ongetwijfeld zal ook dit er toe medewerken de liefhebberij te bevorderen, en hopen wij, dat de Heer van Laren zal doorgaan zoo nu en dan uit den rijken keur der vetplanten iets schoons onder de aandacht van het publiek te brengen,

Floralia. Gaf de Redactie van dit bekende tuinbouwblad het vorige jaar een speciaal Cactusnummer uit, thans verschenen twee nummers (van 9 en 16 Juni) welke speciaal aan de andere vetplanten gewijd zijn. Bij een rijke verscheidenheid wat den inhoud betreft, sieren een prachtig gekleurde plaat van *Euphorbia splendens* en 33 afbeeldingen van karakteristieke succulenten den tekst. Een uitvoerige beschrijving van den inhoud zullen wij niet geven, die spreekt voor zich zelf, en vormt voor onze liefhebbers die geen vreemde talen kennen, een mooie handleiding. Zoolang de voorraad strekt stelt de Uitgeefster (N.V. voorh. Firma Willem van Gorcum te Assen) beide nummers te samen beschikbaar voor f 0.62 1/2.

G. D. D.

Archivos do Jardim Botanica do Rio de Janeiro. Vol II. 1917-1918.
Dit deel bevat twee artikelen van Dr. Löfgren getiteld : „Novas contribuições para as Cactaceas Brasileiras ; Sobre os Generos *Zygocactus* e *Schlumbergera*” en „Novas contribuições para o Genero *Rhipsalis*”.

Het eerste artikel moet ik iets uitgebreider behandelen omdat daaraan een typische nomenclatuur - strijdvraag verbonden is.

Om een en ander duidelijk te maken moet ik teruggaan tot 1812 toen Haworth (Syn. Plant. Succul. p. 197) den naam *Epiphyllum* (voor de soorten *phyllanthus* en *phyllanthoides*) schiep voor de planten die wij thans gemeenlijk onder den naam van *Phyllocactus* aantreffen, welke laatste naam echter, eerst in 1831, door Link (Handb. Gewächs. 2 p. 10) gekozen werd zonder dat daartoe redenen bestonden.

Prof. Schumann schrijft in „Gesamtbeschreibung der Kakteen” : Wanneer men zich streng naar den door de Prioristen vastgestelde regels richt, dan moet de naam *Phyllocactus* vervallen.

Inderdaad heeft Prof. Schumann o.a. in *Flora Brasiliensis* zich aan die regels gehouden, doch later is hij daarvan teruggekomen, om welke reden doet er niet toe, doch mijn inziens ten onrechte.

Het spreekt vanzelf dat wat wij thans verstaan onder *Epiphyllum* toen ook een anderen naam moest krijgen en Prof. Schumann zelve herdoopte toen b.v. b. *Epiphyllum truncatum* in *Zygocactus truncatus* welke naam in de Gesamtbeschreibung ook weer verlaten werd.

In 1913 hebben Dr. N. L. Britton en J. N. Rose in een geschrift „The Genus *Epiphyllum* and its allies” Schumann's zwenking grondig gecontroleerd, de verwarde nomenclatuur geregeld en de geheele zaak weer in de goede banen geleid zoodat van toen af *Epiphyllum* weer de naam werd van de planten die als zoodanig het eerst. werden beschreven (dus van de een tijdlang, als *Phyllocactus* gekweekte species) terwijl gelijktijdig het toenmalige geslacht *Epiphyllum* weer den Schumann'schen naam *Zygocactus* kreeg.

Eveneens werd toen de geslachtsnaam *Schlumbergera* die Lemaire in Rev. Hort. IV. : 7 : 253 (1858) had geschapen voor de van *Zygocactus* zeer verscheiden *Epiphyllum gaertneri* Schum. en *Epiph. russelianum* Hook weer in eer hersteld.

Om begrijpelijke redenen hebben echter de iandgenooten van Prof. Schumann zich van dat alles niets aangetrokken, doch kalmweg dien Geleerde, zonder meer gevolgd.

Ziedaar de voorgeschiedenis.

Dr. Löfgren heeft in het hier besproken artikel, zeer terecht, de Heeren Britton en Rose nagevolgd en behandelt nu alleen de geslachten *Zygocactus* en *Schlumbergera*.

Van het eerste geslacht bestaan in Brazilië 5 soorten en wel :

1. *Zygocactus truncatus* (Haw.) Schum.
2. *delicatus* (N. E. Brown) Britton et Rose:
3. *opuntioides*, Löfgren.
4. *obtusangulus*, Löfgren.
5. *candidus*, Löfgren.

Van *Schlumbergera* bespreekt hij 3 soorten n.l.

1. *Schlumbergera gärtnerii* (Regel) Britton et Rose.
2. *bridgesii* (Lem. Löfgren.
3. *russelliana* (Hook.) Britt et Rose.

Van *Zygocactus* zijn afbeeldingen bijgevoegd van de nummers 2, 3, 4 en 5 waarvan de laatste 2 soorten zeer veel gelijke op *Rhipsalis*.

de bloem doet natuurlijk direct zien dat zij niet tot dat geslacht behooren. *Zygocactus opuntioides* Löfgr. heeft zooals de soortnaam aanduidt het aanzien van een *Opuntia* terwijl bij *Zygocactus delicatus* de bladvormige stengelstukken evenals bij *Zygocactus truncatus* tot reeksen uitgroeien.

Waar echter de laatste zich beperkt tot 2 hoornvormige uitsteeksels, links en rechts, boven aan de leden zijn die bij *Zygocactus delicatus*, om de geheele rand heen aanwezig, zoodat elke nerf in een dergelijke punt uitloopt.

Men weet het hoofdverschil tusschen de geslachten *Zygocactus* en *Schlumbergera* ?

Het eerste heeft onregelmatige, zygomorphe, bloemen bij het laatste, zijn deze regelmatig, dus eenigszins radvormig.

Tot zoover over het eerste artikel van Dr. Löfgr.

Het tweede waarin, zooals de titel aanduidt, het geslacht *Rhipsalis* besproken wordt, beschrijft de volgende soorten :

1. *Rhipsalis campos portoana* Löfgr. (nieuw).
2. *oblongu* Löfgr. (nieuw).
3. *crispimarginata* Löfgr. (nieuw).
4. *pacheco leoni* Löfgr. (nieuw).
5. *cassythoides* Löfgr. (nieuw).
6. *densiareolata* Löfgr. (nieuw).
7. *bambusoides* Weber.
8. *rosea* Lagerheim.
9. *elliptica* Lindb. var. *helicoidea* Löfgr.
10. *clavata* Web. var. *delicatula* Löfgr.

Van al deze soorten zijn uitstekende afbeeldingen bijgevoegd, van bloeiende exemplaren, van no. 8 zelfs twee n.l. een van een ex. dat in Stockholm werd gekweekt, terwijl de tweede naar een plant in den Botan. tuin te Rio de Janeiro werd vervaardigd.

Merkwaardig is het onderscheid dat tusschen de beide afbeeldingen valt op te merken.

De plant uit Stockholm is veel grooter, de geledingen zijn veel langer, bijna doornloos en meer afgeplat dan bij die uit Rio, welke zich kenmerkt door rolronde takken en gedrongener bouw, terwijl bij laatsgenoemd ex. de doornen alle behalve schaarsch zijn, zoodat men zich afvraagt of er geen vergissing in het spel is en twee verschillende species zijn afgebeeld,

Dit is intusschen niet het geval, de ongelijke omstandigheden waaronder de planten groeien zijn de oorzaak.

De nummers 1, 4, 5, 6, 7 en 10 hebben alle met meer of minder wijzigingen de groeiwijze van de bekende *Rhipsalis cassytha* (de mistletoecactus) de andere nrs. behalve *Rhipsalis rosea* Lagerh. de breede, gevleugelde lakken van *Phyllocactus* of beter, zooals ik zoo straks schreef, van *Epiphyllum*.

Zeer fraai is *Rhipsalis elliptica* Lindb. var. *helicoidea* Löfgr. met korte, breed gevleugelde stengelstukken, welke als een schroefdraad om de ronde, vrij sterk vooruitspringende as groeien.

Daarnevens mag ik niet nalaten de werkelijk delicate *Rhipsalis clavata* Web. var. *delicatula* Löfgr., met afhangende, meer dan een Meter lange, twijgen te roemen.

Het moet een bijzonder liefelijk gezicht zijn deze plant als een sluier van de takken der bomen, waarop zij in haar vaderland voor-

komt, te zien afhangen, bloeiend uit elk der takeinden niet een sierlijke,- eenigszins klokvormige bloem.

Rhipsalis is in de meeste verzamelingen niet aanwezig, daarom zou ik de lezers willen voorstellen, dit nummer der Archivos eens uit onze bibliotheek ter lezing te vragen, jammer dat het in de Portugeesche taal geschreven is die slechts weinigen kennen.

's GRAVENHAGE, Juni 1922.

J. J. VERBEEK WOLTHUYS.

NIEUWE LEDEN.	Mededeelingent.	
J. Kwantes,	Haarlem,	Hofdijkstraat 17.
W. H. Noteboom,	's Gravenhage,	Berberisstraat 60.
J. Lunter Swildens,	Franeker.	
W. G. Gussekloo,	Voorschoten,	„Druivenvoorde”.
Alb. Hölzenspies,	Girevenbicht,	(Limb.)
Mevr. I. Ploeger,	Amsterdam,	Da Costaplein- 11:
H. Mulder,	Haarlem.	Nieuwe Gracht 3.
F. J. Neumann,	”	Da Costastraat 10.
H. de Ruyter	”	Fabriciusstraat 54.

ADRESVERANDERINGEN. Het adres van ons medelid de heer S. W. P. van Sijpveld is thans Van Woustraat 245, Amsterdam; terwijl dat van den heer C. Th. Bosselaar thans is Huygenstraat 17, Utrecht.

BIBLIOTHEEK. Ondergeteekende verzoekt in deze maand. beleefd toezending van de niet op tijd teruggezonden boeken uit de bibliotheek.
G. D. DUURSMa.

Met vriendelijken dank maken wij hierbij melding van de volgende aanwinst : “No. 28, Archivos do Jardim Botânico do Rio de Janeiro”. Vol. II 1917-1918, (Zie uitvoerige beschrijving van dit werk op pag. 45 van dit nummer.

Belangrijk Bericht.

Van het voordeelig saldo 1920 kocht het bestuur indertijd een exemplaar van *Schumann : Blühende Kakteen*. Dit prachtwerk, dat uit drie deelen bestaat, werd in losse afleveringen ontvangen, en is een meesterwerk, zoowel wat betreft opzet als uitvoering, daar elk der 180, groot-kwarto platen in kleuren, met de hand bewerkt is, terwijl iedere plaat van 1 pagina tekst vergezeld gaat.

Daar het echter niet mogelijk is om het, evenals de andere werken onzer bibliotheek, den leden ter lezing te zenden, zoodat het alleen door het Bestuur kan geraadpleegd worden, heeft het voor de Vereeniging niet zooveel practisch nut dat het niet gemist kan worden, temeer wijl de Voorzitter het Bestuur zijn eigen exemplaar ter beschikking heeft gesteld.

Het is daarom dat het Bestuur, besloten hebbende *Schumann, Blühende Kakteen* van de hand te doen, aan hen, die het eventueel zouden willen overnemen, verzoekt aan den Penningmeester den heer J. M. van den Houten, Rob Fruinstraat 64 te Rotterdam te willen berichten welken prijs zij er voor willen betalen.

Den hoogsten bieder zal deze schoone uitgave dan toegewezen Verzuimt niet om gebruik te maken van deze unieke gelegenheid om te trachten, tegen *matigen prijs*, uw bibliotheek met dit waardevolle werk aan te vullen en zendt dus ten spoedigste, in ieder geval binnen 8 dagen, uw bod in,